



(/users/maria-guldager-rasmussen)

**Af Maria Guldager
Rasmussen
(/users/maria-guldager-rasmussen)**

Skribent
11 okt. 17

ANMELDELSE

SVÆKLING AF MICHAEL ENNGAARD (/ANMELDELSER/SVAEKLING-AF-MICHAEL-ENNGAARD)

Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?](http://www.facebook.com/share.php?u=https://litteratursiden.dk/anmeldelser/svaekling-af-michael-enggaard&title=Svækling af Michael Enggaard)

[u=https://litteratursiden.dk/anmeldelser/svaekling-af-](https://litteratursiden.dk/anmeldelser/svaekling-af-michael-enggaard)

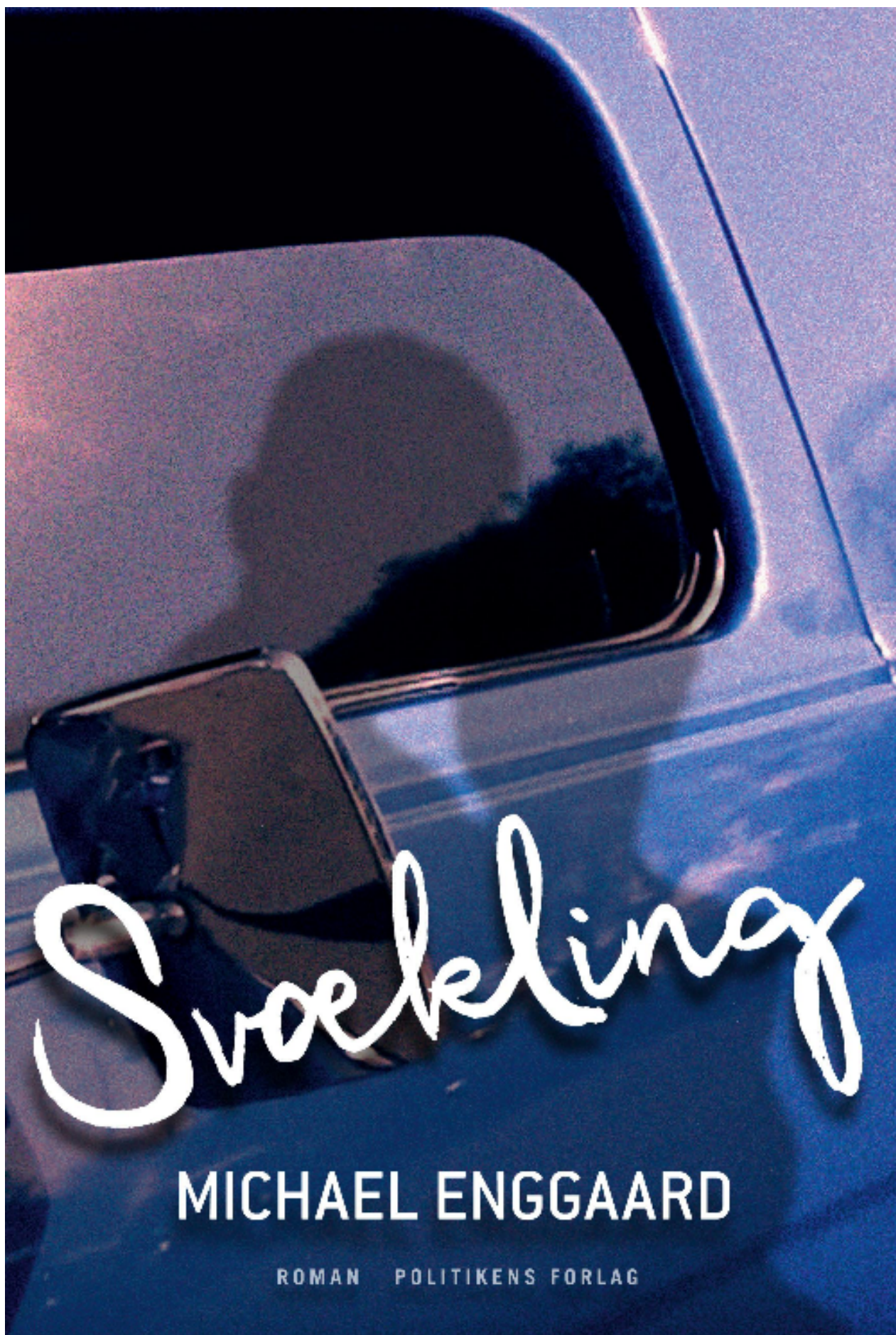
[michael-enggaard&title=Svækling af Michael Enggaard](https://litteratursiden.dk/anmeldelser/svaekling-af-michael-enggaard))

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?](https://twitter.com/intent/tweet?url=https://litteratursiden.dk/anmeldelser/svaekling-af-michael-enggaard&status=Svækling af Michael Enggaard)

[url=https://litteratursiden.dk/anmeldelser/svaekling-af-michael-](https://litteratursiden.dk/anmeldelser/svaekling-af-michael-enggaard)

[enggaard&status=Svækling af Michael](https://litteratursiden.dk/anmeldelser/svaekling-af-michael-enggaard)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/svaekling%23comment-form) eller opret en konto (/user/register?destination=/boeger/svaekling%23comment-form) for at skrive kommentarer



Folkelig, usnobbet og velskrevet debutroman, som emmer af både sprogligt og menneskeligt overskud. Der er øretæver i luften, men også forsoning og lidt romantik.

Ved et tilfælde faldt jeg forleden over følgende citat om journalister og romaner: "Enhver journalist har en roman i sig, hvilket er et glimrende sted at have den." Citatet tilskrives Russell Lynes, der selv bl.a. var forfatter, og som muligvis har haft sine grunde til at mene, hvad han sagde. Men i tilfældet Michael Enggaard, som netop er romandebuterende journalist, må Lynes altså æde sine ord i sig igen. Enggaard har nemlig med sprogligt overskud, humor og troværdige personskildringer bedrevet en roman, som jeg personligt er svært glad for, han ikke undlod at skrive.

Romanen handler først og fremmest om Frank, der for år tilbage har lagt en ellers lysende fremtid som professionel bokser bag sig. Nu om stunder får han tiden til at gå med at arbejde på sit og vennen Svends bilværksted, knalde en bekendts østeuropæiske kone og rationalisere sit smøg-forbrug til otte styk om dagen. Nå, ja – og så har han da også en gammel far, som han egentlig ikke er specielt tæt på, men som dog alligevel kræver hans opmærksomhed den dag, faren kommer alvorligt til skade under sit arbejde hos IKEA.

Men romanen handler nu også om Ellen. Hun er oprindelig fra Frederikshavn, men en tragisk oplevelse med tilhørende skidt parforhold fik hende i sin tid til at stikke af til København, hvor hun nu fungerer som hjemmesygeplejerske, ugentlig frivillig under fællesspisningen i en tidligere kirke og senere også som statist på Det Kongelige Teater.

Frank og Ellen har det til fælles, at de begge har uafsluttede sager til at ligge og rode sammen med de berømte lig i lasten og skeletterne i skabene, som ikke vil lade dem i fred. Da Franks far, Gerhard, sendes til tælling, viser det sig, at den gamle også har noget uafsluttet kørende, og det bliver nu Franks problem, da Gerhards gæld hos nogle kedelige typer ønskes inddrevet hos Frank. Gerhard viser sig at have flere hemmeligheder, og det hårdt plagede trekløver ender med at hjælpe hinanden på kryds og tværs ivrigt flankeret af venner og fjender fra fortiden.

Det er – med andre og langt færre ord – en roman om at komme overens med sin fortid, med sine omgivelser og i sidste ende naturligvis med sig selv. Og hvis man er fan af slagfærdigheder og bramfri tale, kommer man ikke udenom 'Svækling'. Den er folkelig, fed, usnobbet og velskrevet, og skulle den ende med at blive filmatiseret en dag – hvorfor ikke? – er der stensikkert en rolle til Kim Bodnia.

Indtil da vil jeg glæde mig over, at journalisten Michael Enggaard lod sin indre roman komme ud på tryk. Og skulle der gemme sig én mere i ham, gør det absolut ikke noget.



Bøger af Michael Enggaard